

Fărai unde predai

ISSN2784-0638 ISSN- L 2784-0638

NR.16

Ianuarie 2025

Cuprins

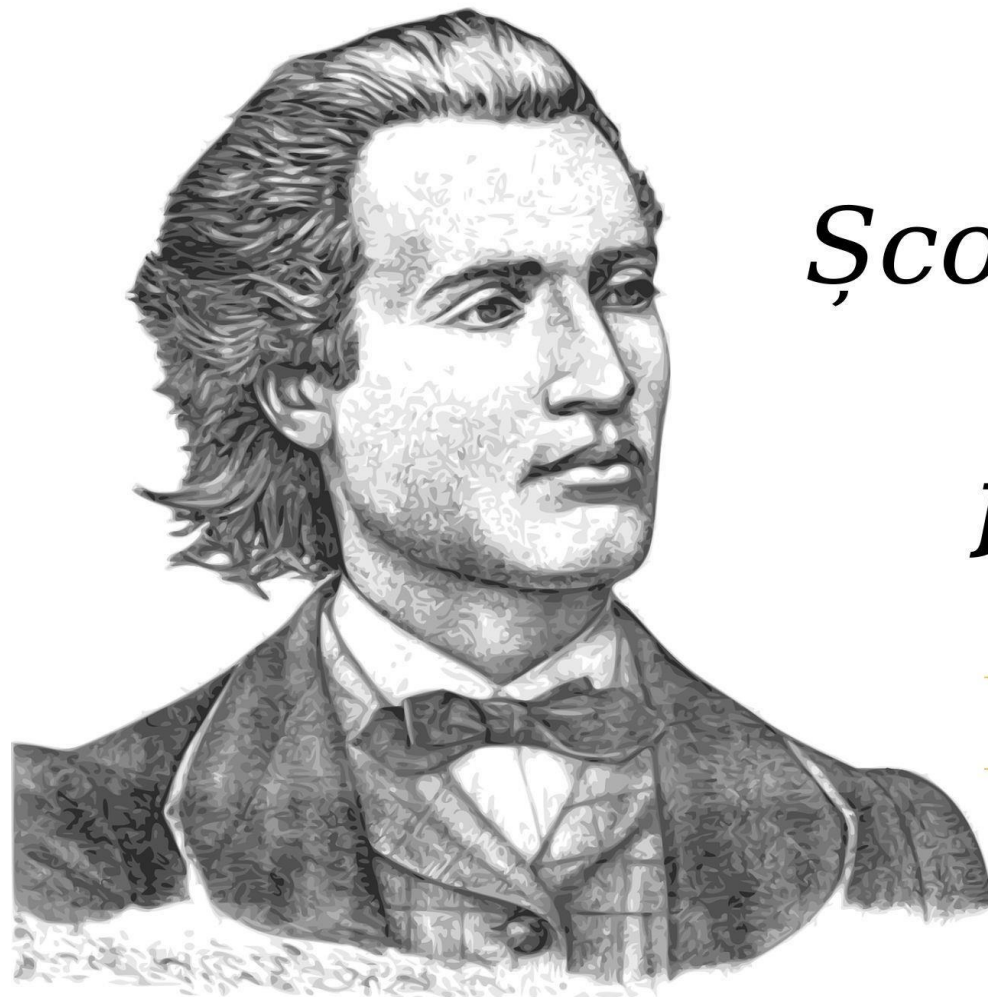
- ❖ *Secțiunea 1-elevi*
- ❖ *Secțiunea 2-cadre didactice*
- ❖ *Secțiunea 3-colaborări*
- ❖ *Secțiunea 4-știri și evenimente*

Secțiunea 1

Ziua Culturii Naționale

*marcată la nivelul
Școlii Gimnaziale Bunești
prin
festivalul - concurs*

**DOR DE EMINESCU
EDIȚIA A II-A**

15.01.2025, Căminul Cultural Bunești

Data de 15 ianuarie este una foarte importantă pentru cultura românească. 15 ianuarie 1850 este data la care s-a născut poetul Mihai Eminescu, iar din anul 2011 autoritățile din România au decis ca în fiecare an, în data de 15 ianuarie, să se sărbătorească Ziua Culturii Naționale.

Mihai Eminescu a lăsat în urma sa un bogat tezaur cultural care merită să fie tratat cu respect. În acest sens, elevii școlii noastre au fost bucuroși să descopere opera eminesciană, să încerce să-i pătrundă sensul și să-și însușească unele dintre versurile poetului.

Ne bucurăm că tânăra generație este receptivă și manifestă interes în această direcție. Este important ca elevii să înțeleagă că atât timp cât este citit și se vorbește despre el, Eminescu nu va fi uitat.

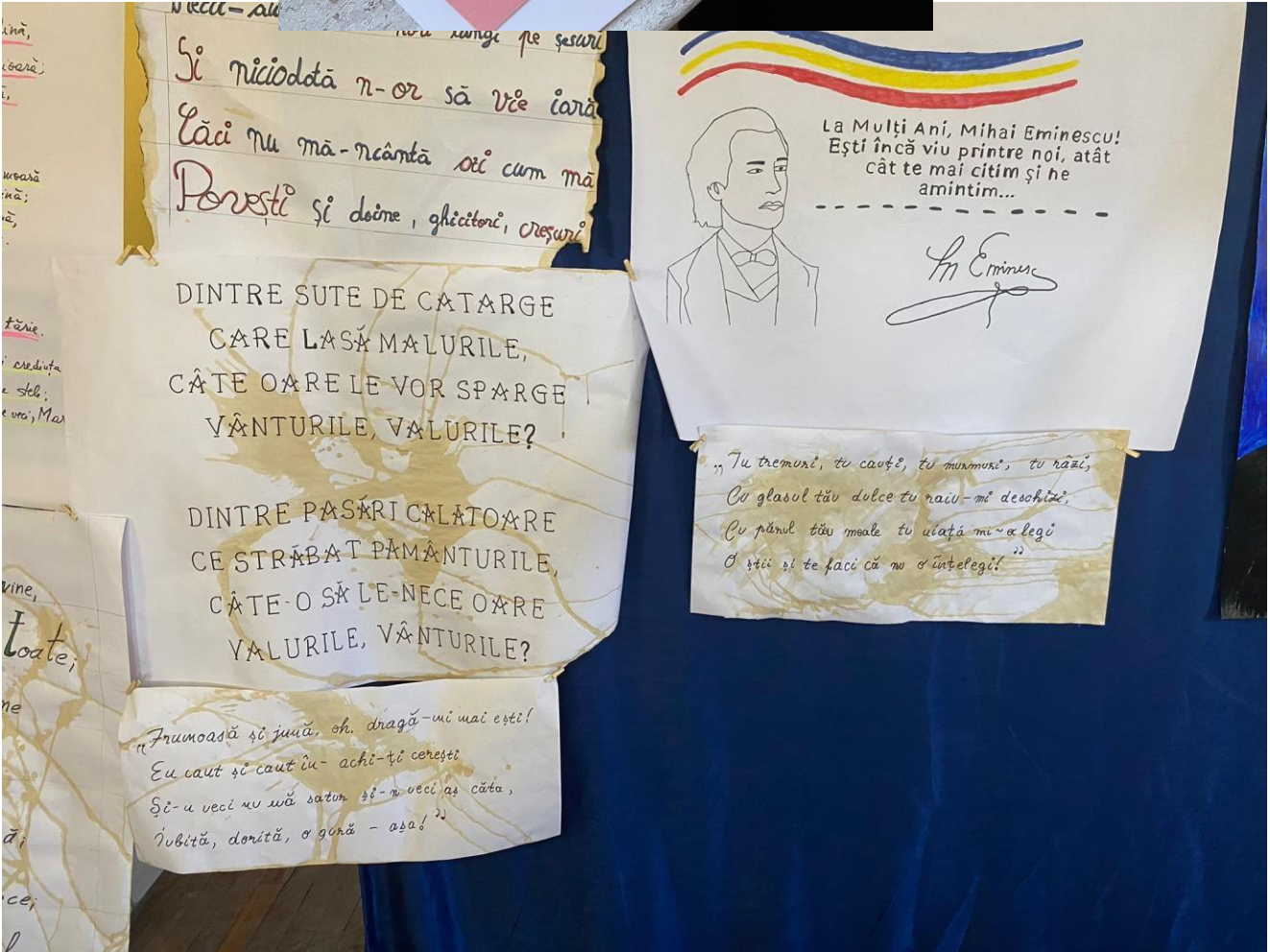
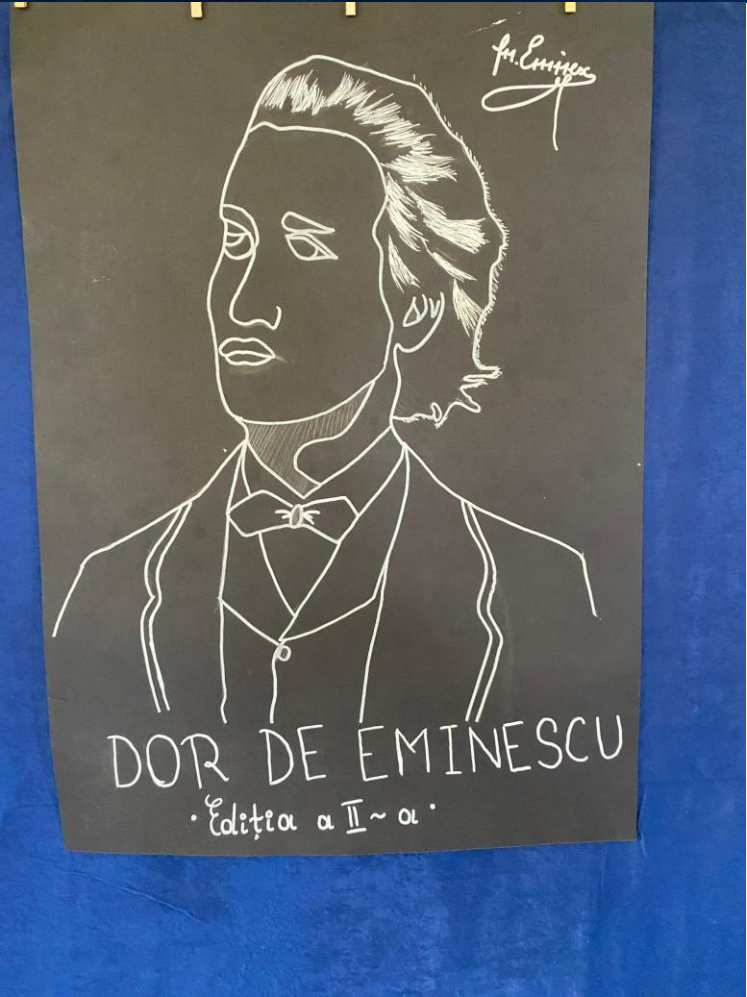
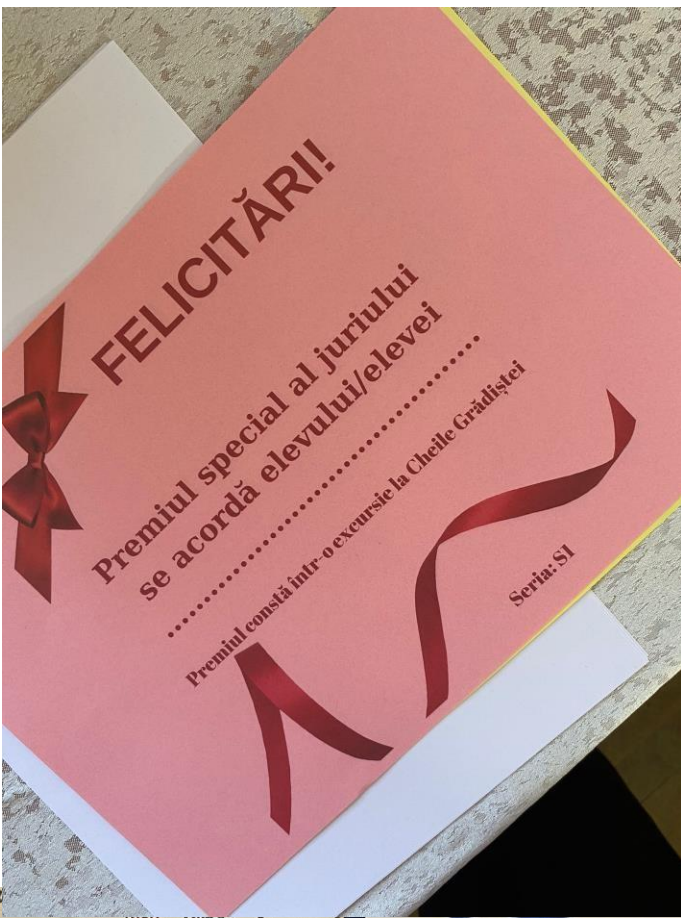

Pentru a marca acest eveniment important și pentru a-i determina pe elevi să fie cât mai implicați, ziua de 15 ianuarie 2025 a fost marcată la nivelul Școlii Gimnaziale Bunești prin Festivalul-concurs *Dor de Eminescu* – Ediția a II-a. Festivalul s-a desfășurat la Căminul Cultural din localitatea Bunești și a implicat elevii din ciclul gimnazial. Concursul a constatat în recitarea de către fiecare elev a unei poezii aparținând poetului Mihai Eminescu. Elevii au primit câte o poezie pe care au învățat-o sub îndrumarea profesorului coordonator. Unii dintre elevi au pus în scenă capodopera *Luceafărul* învățând, recitând și jucând rolurile diferitelor personaje prezente în operă. În acest an a fost pusă în scenă întreaga poezie, elevii învățând toate cele 98 de strofe ale acesteia.

În vederea desfășurării fair-play a concursului, juriul a fost alcătuit din alți profesori decât profesorii coordonatori. De ce a fost necesar acest aspect? Deoarece în acest an premiile câștigate de elevi constau într-o excursie la pista de bob alpin *Alpine Coaster* din stațiunea *Cheile Grădiștei* din Moeciu. Au fost puse în joc 15 premii plus un premiu special al juriului, așadar 16 elevi au câștigat câte o excursie.

Profesorii coordonatori sunt: prof. dr. Suciu Camelia, prof. Grusea Florentina și prof. Băjenaru Mihai.

Cei 16 câștigători ai concursului

Concursul *Vocabulary Twisters*

În luna ianuarie 2025, la nivelul gimnazial, s-a desfășurat etapa pe școală a concursului *Vocabulary Twisters*. Concursul testează agilitatea elevilor și cât de stăpâni sunt aceștia pe vocabularul limbii engleze. La concurs au participat 15 elevi din școală, iar 4 dintre aceștia s-au calificat la etapa județeană a concursului:

- Zoltan Sonia, clasa a V-a B;
- Titi Valentin, clasa a V-a B;
- Purghel Rareș, clasa a VII-a A;
- Hăldan Raul, clasa a VII-a B.

PROIECT DE EDUCAȚIE EXTRAȘCOLARĂ FESTIVAL-CONCURS ZÂMBET DE PRIMĂVARĂ

Proiectul de educație extrașcolară **FESTIVAL-CONCURS ZÂMBET DE PRIMĂVARĂ** a fost aprobat de către Inspectoratul Județean al județului Brașov și adăugat în Calendarul Proiectelor de Educație Extrașcolară Județene 2025 la domeniul interdisciplinar. Ne bucurăm că în școala noastră sunt aprobate și se desfășoară astfel de proiecte pentru că acestea se răsfrâng pozitiv asupra dezvoltării sociale, intelectuale și emoționale a elevilor noștri.

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A NONVIOLENȚEI

Ziua Internațională a Nonviolentei a fost celebrată astăzi, 30.01.2025, de către elevii școlii noastre, nivel primar și gimnazial.

Activitățile derulate au ca scop conștientizarea efectelor violenței și reducerea cazurilor de abuz între elevi.

Secțiunea 2

24 IANUARIE

Articol realizat de prof. Gal Șoncă Elisabeta

Ziua de 24 ianuarie simbolizează unirea Moldovei și Țării Românești sub conducerea domnitorului Alexandru Ioan Cuza, eveniment care a pus bazele statului român modern. Fiind denumită și Mica Unire, aceasta nu a fost doar rezultatul unei decizii administrative, ci o manifestare a voinței populare și a unei lupte susținute pentru identitate și unitate națională.

Recunoștința!

Articol realizat de prof. Alexandru Gaborean

Parcul Dendrologic Simeria este unic în felul lui.

Cu o suprafață de aproximativ 70 de hectare, situat la periferia orașului și pe malul Râului Mureș, acesta conține peste 2000 de specii de arbori fiind pe locul 10 în Europa și pe locul 101 în lume în ceea ce privește acest gen de grădini.

Inițial, acolo era o alee de stejari seculari și ulei, mai apoi au fost plantați castani și salcâmi.

Parcul are o vechime de 300 de ani și a aparținut, pe rând, la patru familii maghiare, moștenit pe linie maternă. Cele patru familii au fost Gyulay, Kun, Fay și Ocskay.

Castelul Bella Fay a fost centrul acestui parc constituit în stil englezesc. Prima documentare scrisă a parcului datează din 1763 iar în prezent 2165 de specii de arbori exotici și autohtoni s-au adaptat datorită climei temperat-continentale cu influențe oceanice.

Se păstrează o legendă care este tot atât de veche precum parcul, despre ginerele lui Bela Fay, în persoana lui Istvan Ocskay care era un împătimit vânător. Istvan avea câini puternici, mulți și o mulțime de prieteni. Avea, de asemenea, un bucătar bun, un român vrednic pe nume Ion.

După vânat, Istvan avea o mare placere să mănânce bine și să bea vin bun. După o zi de vânat, o zi în care totul a mers bine, Istvan îi porunci lui Ion să facă o tocăniță cum doar el știa. Tocănița o vroia însoțită de o mămăligă bună, moale și un vin roșu adus din călătoriile lui din țări exotice. Totul era perfect, pregătit și servit pe ștergare țesute cu motive maghiare, vinul bun curgea în pahare și era plin de râs și voie bună. Când baronul Istvan a gustat însă mămăliga, aceasta nu avea sare. A fost chemat Ion și ocărât cum știa el mai bine. Însă nu se putea să rămână Ion doar cu atat.

-Vei fi aruncat la câini! Spuse boierul cu fața arzând de supărare.

Câinii erau mulți și flămânzi, erau mari și răi și sigur nu avea nici o șansă să scape de acolo.

Atunci Ion, cu umilință, a cerut o favoare:

-Lasa-mă, boierule, să îngrijesc câinii zece zile iar după aceste zile să mă arunci în mijlocul lor!

Poate că în mod normal nu ar fi acceptat dar văzând atâția meseni privind fața disperată a umilului servitor, Istvan a acceptat să îi amâne sentința.

-Zece zile în plus sau în minus nu sunt mare lucru spunea groful.

Și încă din acel moment, bătrânelul a început să se ocupe cum putea el mai bine de animalele neîmblânzite. Încet, încet, cu voce blândă și cuvinte dulci, spiritul acestor fiare gata de pradă a fost înmuiat.

Au trecut repede cele zece zile iar în ziua hotărâtă, întreaga curte era în fața grajdurilor, acolo unde erau adăpostiți câinii, obligați fiind să vadă ce se întâmplă celor care nu își fac bine treaba la care au fost chemați.

Ion, îmbrăcat în cămașă albă, casa lui țărănească, pregătită de nevasta lui pentru o zi ca și aceasta, își aștepta liniștit soarta, părea că se împăcase cu sine și cu alții.

Așa se face că , atunci când a ieșit boierul afară și au început să bată tobele, patru vlăjgani s-au apropiat de bătrânul subțirel pentru a-i face vânt între câinii nestăpâniți.

Îl uimea totuși pe boier, pacea care se citea pe chipul românului.

Luat pe sus, a fost apropiat de gard și la sunetul trompetelor, asemeni unui fulg de nea, bătrânul servitor a căzut în mijlocul câinilor nestăpâniți.

Lumea se aștepta să audă strigăte și vaiuri.

Însă nimic din toate acestea.

Cămașă albă s-a pătat de sângele roșu și cald care își făcea drum în urma rănilor căpătate în căderea provocată de forța celor patru vlăjgani.

Câinii s-au apropiat, mirați parcă și ei, cum.putea să facă cineva vreun rău unui om atât de bun.

Au început să îi lingă rănilor prăfuite și pline de sânge, l-au înconjurat de parcă nimeni nu mai avea dreptul să îl scoată din mijlocul lor.

Boierul s-a apropiat de gard, cu biciușca în mână:

-Hai spune, Ioane, spune cum ai reușit acest lucru?

-Domnul meu, te slujesc de mai bine de 30 de ani, am crescut împreună și am făcut tot ce am putut mai bine pentru a-ți fi pe plac! Aceste animale obișnuite să sfâșie, slujite doar zece zile s-au transformat în cei mai buni prieteni iar dumneata pentru atât de mic lucru ai hotărât să mă pierzi?

Rușinat boierul a plecat capul în jos.

-Spune-mi ce vrei în schimbul acestei nedreptăți?

-Libertatea, a răspuns Ion fără să clipească din ochi!

Eu pentru tine am murit atunci când tu ai hotărât să mă pierzi!

Vreau acum ca puținul pe care-l mai am, să-l traiesc în satul în care am văzut lumina zilei!

Boierul s-a învoit acestei cerințe și cu o mică boccea pe umăr, însoțit de bătrâna lui soție prin mulțimea adunată respirând pentru prima dată aerul de libertate câștigată doar prin bunătatea inimii.

CHRISTMAS CAROLLING AND CARDS

By Teacher Drăgan Ramona

Luna decembrie este una din lunile preferate ale anului. Nu pentru că suntem mai buni și mai darnici în această perioadă, ci pentru că ne amintește de vremurile când eram și noi copii; când în casă mirosea a cozonac și a sarmale, când în camera cea mai frumoasă din casă era împodobit bradul parfumat, iar copiii abia așteptau să meargă la colindat. Este perioada în care petrecem cât mai mult timp cu familia și cu prietenii. Pentru a face această perioadă și mai frumoasă, elevii claselor a IIIa și a IVa de la Școlile Primare din Viscri și Bunești au avut parte de o experiență de neuitat.

În cadrul Proiectului Educațional “*GOOD THOUGHTS, GOOD WORDS, GOOD DEEDS*” a avut loc activitatea ***CHRISTMAS CAROLLING AND CARDS***, în care elevii celor 2 școli au participat la un schimb de experiență, au concurat pentru cel mai frumos colind în Limba Engleză și au fost premiați pentru eforturile depuse.

Toată lumea a fost foarte emoționată...Elevele de la Școala Primară din Viscri s-au costumat în costum de Crăciunițe, iar elevii de la Școala Primară din Bunești s-au îmbrăcat în costum popular.

Fiecare școală a cântat, pe rând, un cântec în Limba Engleză, apoi toți copiii au cântat împreună un al 3lea cântec.

Când munca în echipă se combină cu pasiunea, experiența devine mult mai distractivă. Doamnele Prof. Învățămant Primar Cioacă Lidia și Munteanu Simona s-au implicat în activitate, făcând timpul să treacă în cel mai plăcut mod cu putință. Mii de mulțumiri tuturor pentru implicare și suport.

“După muncă, și răsplată!” Odată activitatea încheiată, copilașii au fost răsplatiți cu dulciuri și suc. Când a aflat că Teacher Drăgan Ramona le va face copiilor biscuiți, un elev s-a oferit să aducă lapte. Ce delicios!!!

Cum ambele echipe s-au descurcat de minune, nu s-a putut desemna un singur câștigător; așadar, toți copiii au fost premiați cu premii surpriză.

Activitatea a fost un real succes! Copiii s-au împrietenit și au promis că își vor trimite felicitări de Craciun!

Toate felicitările vor fi expuse pe un panou în holul școlii, pentru a putea fi admirate de toată lumea și pentru a nu uita întâlnirea Viscri-Bunești.

MERRY CHRISTMAS, EVERYONE, AND A HAPPY NEW YEAR 2025!!!!

Secțiunea 3

Diac Alexandru Adrian

Școala Gimnazială Albești

Imagini simbolice în spațiul oniric din opera lui Mihai Eminescu (II)

Întoarcerea la mit, la legendă, specifică poeziei romantice, este cultivată și de Mihai Eminescu în *Scrisoarea a III-a*, care debutează cu legenda despre nașterea Imperiului Otoman, făurit întâi în vis, care mai apoi se concretizează într- o realitate cunoscută: *Un sultan dintre aceia ce domnesc peste vro limbă,/ Ce cu-a turmelor pășune, a ei patrie ș-o schimbă,/ La pământ dormea ținându-și căpătâi mâna cea dreaptă;/ Dară ochiu-nchis afară, înlăuntru se deșteaptă.*

În versurile de mai sus, evadarea din realitate se petrece într-un vis care prefigurează măreția de mai târziu a Imperiului, vis care poate fi pus în legătură cu posibila dorință a sultanului de câștiga supremația. Măcinându-l această dorință, ea capătă semnificație dacă e pusă în legătură cu ideea lui Beguin conform căreia visul reprezintă o modalitate de a comunica cu divinitatea. Afirmția este întărită de continuarea textului *Scrisorii*, când divinitatea chiar se arată și își oferă sprijinul față de sultan în cucerirea gloriei lumii: *Vede cum din ceruri luna lunecă și se coboară/ Și s-apropie de dânsul preschimbată în fecioară./ Înflorea cărarea ca de pasul blândeii primăveri;/ Ochii ei sunt plini de umbra tăinuitelor dureri; /Codrii se înfiorează de atâta frumusețe,/ Apele-ncrețesc în tremur străveziile lor fețe, /Pulbere de diamante cade fină ca o bură,/ Scânteind plutea prin aer și pe toate din natură/ Și prin mândra fermecare sun-o muzică de șoapte,/ Iar pe ceruri se înalță curcubeiele de noapte.../ Ea, șezând cu el alături, mâna fină i-o întinde,/ Părul ei cel negru-n valuri de mătăasă se desprinde:/ - Las' să leg a mea viață de a ta... În brațu-mi vino, /Și durerea mea cea dulce cu durerea ta alin-o.../ Scris în cartea vieții este și de veacuri și de stele /Eu să fiu a ta stăpână, tu stăpân vieții mele.*

Imaginile din versurile citate anterior sunt specifice romantismului, prin transfigurarea lumii într-o zeiță, o împărăteasă care, asemenea Luceafărului, va coborî pe pământ și îl va însoți pe sultan în cucerirea lumii. Imaginarul romantic din această secvență este completat de elementele naturale care creează cadrul visării, și ele specific romantice: codrul și apele, elemente specifice vieții. Nu întâmplător momentul temporal în care au loc cele de mai sus este acela al nopții, deoarece ea este cea care creează cadrul oportun pentru visare.

„Prorocirea din cer se adevărește, visurile devin realitate: sub semnul semilunii turcii cuceresc popoare, țări și state. Conduși de „furtunosul Baiazid”, ei ajung la malul Dunării albastre. Se așteaptă să subjuge încă o țară, încă un neam”: *La un semn, un țărm de altul, legând vas de vas, se leagă/ Și în sunet de fanfare trece oastea lui întreagă;/ Ieniceri, copii de suflet ai lui Allah și spahii/ Vin de-ntunecă pământul la Rovine în câmpii;*

Concretizarea visului și calea sa de la imagine din vis la una reală arată forța imaginii care îl întruchipează pe Baiazid în fruntea armatei otomane, forță dată de o putere divină. Poetul îl înzestrează pe sultan cu o forță care contribuie la concretizarea imaginii din vis, fiind nevoie doar de „un semn ” pentru ca armata să se mobilizeze. Amalgamul de imagini vizuale, auditive și kinestezice din versurile de mai sus fac din acestea un tablou complex, plin de forță. Imaginea simbolică din versurile citate ale *Scrisorii III* este aceea a unui conducător care, mânat de o forță divină, își îndrumă supușii spre câștigarea gloriei.

Referitor la capodopera creației eminesciene, *Luceafărul*, Marin Mincu consideră semnificativă importanța trăirii visului pentru a o pune în valoare și de a-i da o turnură umană. Visul este predominant în poem, fata de împărat cunoscând fiorii dragostei într-o stare de visare. Mai apoi, tensiunea lirică acumulată datorită unei iubiri puternice, dar care nu poate fi desăvârșită din cauza naturii diferite a celor doi protagoniști, o pune pe Cătălina într-o dilemă dramatică, după cum remarcă Marin Mincu. Astfel, în opinia criticului, „simultan cu călătoria nocturnă și astrală a Luceafărului, are loc opțiunea Cătălinei în planul real, al treziei, deci al conștiinței lucide- dialogul cu Cătălin: *Da' ce vrei, mări Cătălin?/Ia du-t' de-ți vezi de treabă./ - Ce voi? Aș vrea să nu mai stai/ Pe gânduri totdeauna,/ Să râzi mai bine și să-mi da/ O gură, numai una./- Dar nici nu știu măcar ce-mi ceri,/Dă-mi pace, fugi departe -/O, de luceafărul din cer/M-a prins un dor de moarte./- Dacă nu știi, ți-aș arăta/ Din bob în bob amorul,/ Ci numai nu te mânâ, / Ci stai cu binișorul./ Cum vânătoru-ntinde-n crâng/ a păsărele lațul,/ Când ți-oi întinde brațul stâng/ Să mă cuprinzi cu brațul;/ Și ochii tăi nemișcători/ Sub ochii mei rămâie.../ De te înalț de subsuori/ Te-nalță din călcâie;/ Când fața mea se pleacă-n jos,/ În sus rămâi cu fața,/ Să ne privim nesățios/ Și dulce toată viața;/ Și ca să-ți fie pe deplin/ Iubirea cunoscută,/ Când sărutându-te mă-nclin,/Tu iarăși mă sărută..* Cătălina nu dă curs invitației la iubire făcută de Cătălin, ea trăind o „dramă romantică a opțiunii între moarte și viață, între vis și realitate. (...) , cauzată de farmecul Luceafărului, dar și de drama trăită din cauza imposibilității ca iubirea să fie împlinită.

Iurii Kojevnikov, *Mihai Eminescu și problema romantismului în literatura română*, Editura Junimea, Iași, 1979 ,p 251

Marin Mincu, *Mihai Eminescu. Luceafărul- poem al visului romantic*, Editura Pontica, Constanța, 1996,p 48

Ibidem, p 50

Ibidem

Se poate remarca în versurile de mai sus o imagine tipic romantică, aceea a bărbatului protector, dar în spatele acestor declarații iubire se poate ascunde și un donjuan, care vrea doar să numere cât mai multe cuceiri, căci Cătălin e un *viclean copil de casă*.

Fiind absorbită de fascinația Luceafărului, „cufundată în vis, eroina e pe punctul critic de a fi absorită pentru totdeauna în „nemurire”, adică de a se lăsa covârșită de eul său impersonal oniric și a-l pierde pe cel real”, însă are loc o trezire la realitate și astfel ea continuă să trăiască într-un cerc strâmt.

Imaginea timpului este sugestivă în acest poem, până și Luceafărul fiind condamnat la nemurire, așadar neafectat de trecerea timpului. Chiar dacă nu este afectat de curgerea timpului, el se roagă pentru a dobândi o condiție specific umană, pentru a fi capabil de iubire: *De greul negrei vecinicii,/Părinte, mă dezleagă/Și lăudat pe veci să fii/Pe-a lumii scară-ntreagă; (...)Reia-mi al nemuririi nimb/ Și focul din privire,/ Și pentru toate dă-mi în schimb/O oră de iubire...* Deși nu e om, el simte ca un om și devine lucid, conștient că nu poate experimenta acest sentiment, pentru asta fiind capabil chiar să renunțe la darul cu care a fost înzestrat, la nemurire. Nici măcar nu pretinde ca iubirea pe care el și-o dorește să fie veșnică, ci e în stare să se sacrifice chiar pentru „o oră”, timp nesemnificativ față de eternitatea-i sortită.

Starea de vis este regăsită și în idilele eminesciene, în care cuplul de îndrăgostiți se simte cel mai comod în mijlocul naturii. „Idila eminesciană se înscrie cel mai adesea în perimetrul spațiului oniric, unde somnul îndrăgostiților e vegheat de rotirea „ auritelor zodii”. Cuplul redescoperă calea spre spațiul protector al codrului, în care se integrează, încredințându-se armoniei sale narcotizante, ninsorii dulce mirositoare a florilor de tei și întâlnindu-se în vis cu visul etern al pădurii ”, în texte precum *Dorința* sau *Povestea codrului*: *Vom visa un vis ferice,/ Îngâna-ne-vor c-un cânt/ Singuratece izvoare,/ Blânda batere de vânt;/ Adormind de armonia/ Codrului bătut de gânduri,/ Flori de tei deasupra noastră/ Or să cadă rânduri-rânduri. - Adormi-vom, troieni-va/ Teiul floarea-i peste noi, (...)O, priviți-i cum visează/ Visul codrului de fagi!/ Amândoi ca-ntr-o poveste...*

Ibidem

Ioana Em. Petrescu, *Eminescu Modele cosmogonice și viziune poetică*, Editura Paralela 45, Pitești, 2011

Imaginile de mai sus, în care cuplul se integrează perfect în natura din care a fost creat nu sunt întâmplătoare, în natură iubirea descoperind cadrul propice de desfășurare, pentru că nu doar omul romantic și iubita sa visează, ci natura însăși. Apa, simbol al vieții, fie că e râu, lac sau izvor, este unul dintre elementele naturale care, în concepția lui Bachelard reiterată de Marin Mincu , este „capabil să viseze ” și, mai mult, chiar duce spre visare cuplul de îndrăgostiți. Imaginea apei prezintă în multe dintre idilele eminesciene sugerează o forță care se transmite și în iubirea dintre cei doi îndrăgostiți.

Eminescu își construiește imaginarul pe tiparul romantismului de tip Biedermeier, punând accent pe construcția unor lumi propice, în care sufletul romantic rătăcit, să poată evada, cel mai adesea însoțit de persoana iubită, chiar dacă de cele mai multe ori dragostea este una neîmpărtășită.

Oniricul ocupă un loc important în construcția universului și a spațiului poeziei eminesciene, cu toate formele sale: reverie, somn, proiecție compensatorie, paliativ sufletesc sau un anestezic al simțurilor. Marile opere eminesciene se clădesc pe o arhitectură onirică, unde visul ocupă un loc important, la fel cum se întâmplă în textele citate.

La Eminescu visul are și rolul de a destructura lumi reale, în favoarea unor universuri compensatorii, unde timpul devine subiectiv, la fel ca în textele amintite.

Capodoperă a creației eminesciene, întregul Luceafăr este construit pe vis, căci în poem denotă la Eminescu „o forță de a surprinde în capacitatea somnului unele supape prin care răsuflă trăirea dinlăuntru, de a pleca de la stările fizice și reflezele dormirii pentru a pătrunde direct, ca printr-o scară nevăzută, în visul unei ființe.”

Marin Mincu, *Mihai Eminescu. Luceafărul- poem al visului romantic*, Editura Pontica, Constanța, 1996,p 54.

Edgar Papu , *Din clasicii noștri*, Editura Eminescu, București, 1977, p.107;

Bibliografie:

1. Eminescu, Mihail, Poezii alese, Editura Junimea, 1955;
2. [Beguin, Albert, *Sufletul romantic și visul* \(https://www.scribd.com/document/30466257/Albert-Beguine-Sufletul-Romantic-Si-Visul, 17.01.2017\)](https://www.scribd.com/document/30466257/Albert-Beguine-Sufletul-Romantic-Si-Visul) ;
3. Gârlea, Olsea, *Despre imaginar și tipurile lui*, în *Philologia*, Chișinău, mai-august 2012;
4. Kojevnikov, Iurii, *Mihai Eminescu și problema romantismului în literatura română*, Editura Junimea, Iași, 1979;
5. Mincu, Marin, *Mihai Eminescu. Luceafărul- poem al visului romantic*, Editura Pontica, Constanța, 1996;
6. Papu, Edgar, *Din clasicii noștri*, Editura Eminescu, București, 1977;
7. Petrescu, Ioana Em. , *Eminescu Modele cosmogonice și viziune poetică*, Editura Paralela 45, Pitești, 2011;
- Popovici, D., *Romantismul românesc*, Editura Tineretului, București, 1969;

Secțiunea 4

ȘTIRI ȘI EVENIMENTE

1. Proiectul de educație extrașcolară **FESTIVAL-CONCURS ZÂMBET DE PRIMĂVARĂ** a fost aprobat de către Inspectoratul Județean al județului Brașov și adăugat în Calendarul Proiectelor de Educație Extrașcolară Județene 2025 la domeniul interdisciplinar. Perioada de desfășurare a proiectului: decembrie 2024 – iunie 2025.

2. Școala Gimnazială Bunești va fi reprezentată pe data de 1 februarie 2025 de 4 elevi la etapa județeană a concursului *Vocabulary Twisters*.

Echipa

Coordonator prof.dr. Suciu Camelia

Redactori: prof. Suciu Camelia; prof. Lurtz Adriana; prof. Gal Șoncă Elisabeta; prof. Băjenaru Mihai; prof. Gaborean Alexandru

Imagini: prof. Suciu Camelia; prof. Grusea Florentina; prof. Munteanu Simona; prof. Cioacă-Baciu Lidia; prof. Vulcan Cristina; prof. Băjenaru Mihai

Colaboratori: profesor dr. Diac Alexandru Adrian, Școala Gimnazială Albești, județul Mureș

